

ตำบลพิมาน

อำเภอนาแก จังหวัดนครพนม

เปลี่ยนสนามรบ
เป็นป่าอนุรักษ์เพื่อการท่องเที่ยว

สารบัญ

- ๐๖ สภาพแวดล้อม
- ๐๘ ความเป็นมา
- ๑๖ ก้าวเดินด้วยความปลอดภัย
- ๑๘ กลไกการขับเคลื่อน
- ๒๗ รูปธรรมความสำเร็จในพื้นที่
- ๓๖ แผนที่ความรู้
- ๓๘ ลครายจ่าย = เพิ่มรายได้
- ๔๒ ภาคนวนก

นิยามความปลอดภัยของตำบลพินาน

“ความปลอดภัย คือ สุขทางสุขใจ รู้จักใช้ตามกำลังพอประมาณ
มีเหตุมีผล รู้ตัวตน พึ่งพาตนเอง ปहुอริ่ปहुกิน
ทำเกษตรแบบผสมผสาน เพื่อสร้างภูมิคุ้มกัน
ช่วงเหลือแบ่งปัน รักและสามัคคี”

โมเดลพืมาน : สู่ความเป็นตำบลวิถีพอเพียง

สภาพ แวดล้อม

วิถีดั้งเดิมของชุมชนที่เรียบง่าย ชีวิตแห่งความพอประมาณ การเลี้ยงหมู ปลูกผักสวนครัว และความเอื้ออาทรของผู้คน รอยยิ้มยามมีงานบุญประเพณี สิ่งเหล่านี้ เริ่มเลือนหายไปจากชุมชนตำบลพิมาน หลังจากการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว และกระแสแห่งทุนนิยมที่ถาโถม ระบบซื้อขายจากนายทุน การเกษตรจากการใช้สารเคมี ส่งผลให้วิถีแบบดั้งเดิม ความพออยู่พอกินเปลี่ยนแปลงไป ยิ่งความสะดวกสบายเข้ามามากเท่าไร ยิ่งทำให้ผู้คนในชุมชนเกิดหนี้สิน จนหลายครอบครัวต้องย้ายถิ่นฐาน เพื่อไปทำงานในที่อื่น ทำให้หน่วยงานต่างๆ จึงต้องมีการพลิกฟื้นพัฒนาให้ความรู้ นำไปสู่การช่วยเหลืออย่างยั่งยืน ด้วยการกลับสู่แนวคิดในการพึ่งพาตนเอง และการดำเนินชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง

ตำบลพิมาน ตั้งอยู่ในอำเภอนาแก ห่างจากตัวจังหวัดนครพนมประมาณ ๘๐ กิโลเมตร เป็นพื้นที่ที่มีประวัติศาสตร์ความเป็นมายาวนาน มีเนื้อที่ทั้งหมด จำนวน ๓๐,๑๔๕ ไร่ มีประชากรประมาณ ๖,๖๐๐ คน

มีเขตการปกครองทั้งหมด ๑๐ หมู่บ้าน ชาวบ้านตำบลพิมานมีลักษณะทางชาติพันธุ์ ที่เรียกว่า ชาวภูไท ที่พูดสำเนียงคล้ายๆ ภาษาย้อ มีความผูกพันกับความเชื่อทางศาสนา วัดจึงเป็นสถานที่รวมจิตใจของประชาชนในหมู่บ้าน ถ้ายทอดขนบธรรมเนียมประเพณีที่สืบทอดกันมาอย่างช้านาน ซึ่งประชาชนส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลัก มีอาชีพทำนา บางครัวเรือนจะปลูกพืชไร่ พืชสวน แต่ปัจจุบันชาวบ้านนิยมปลูกยางพารา ส่วนแหล่งน้ำในชุมชนจะมี ๒ แหล่ง คือ คลองชลประทาน และหนองน้ำสาธารณะในทุกหมู่บ้าน พื้นที่ป่าไม้ส่วนใหญ่อยู่ในเทือกเขาภูพานมีลักษณะเป็นป่าเบญจพรรณ ป่าเต็งรัง และป่าปลูก เป็นสวนผลไม้ สวนยางพารา รวมทั้งป่าไผ่บริเวณริมน้ำท่า สภาพพื้นดินค่อนข้างเป็นดินทราย อุ้มน้ำได้ต่ำ มักพบปัญหาในการขาดแคลนน้ำในฤดูเพาะปลูก และในบริเวณพื้นที่ลุ่มต่ำมีน้ำไหลป่าท่วมขังสูงในช่วงฤดูฝน 💧

ความเป็นมา

พัฒนาการของตำบลพืมานั้นเริ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จากเดิมของพื้นที่ซึ่งเคยเป็นสภาพป่าไม้ อุดมสมบูรณ์ไปด้วยทรัพยากรธรรมชาติ วิถีชีวิตผู้คนพึ่งพาอาศัยกันและกันช่วยเหลือเกื้อกูล มีความเอื้ออาทรต่อกัน แต่เมื่อนโยบายการพัฒนาจากภาครัฐที่ขยายตัวเข้ามาจากส่วนกลางสู่ระดับภูมิภาค จึงส่งผลมาถึงตำบลพืมาน ได้มีพัฒนาการเป็นยุคตามลำดับ

พ.ศ. ๒๕๐๔-๒๕๒๔

ยุคเริ่มต้นปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตชุมชน

ชาวบ้านเริ่มปรับเปลี่ยนวิถีการผลิตการเกษตร มาปลูกพืชเชิงเดี่ยวมากขึ้น ครั้งนั้นชาวบ้านได้ถางป่า เพื่อใช้พื้นที่ปลูกปอ และเป็นที่อยู่อาศัย ป่าไม้ที่เคยอุดมสมบูรณ์สิ่งมีชีวิตทั้งพืชและสัตว์ถูกทำลาย ส่งผลต่อวิถีการดำรงชีวิตของคนในชุมชนที่อาศัยพึ่งพาอาหารจากป่าที่ลดน้อยลง และเริ่มเข้ายุคการขยายผลสู่สังคมของการกู้ยืม ในปี พ.ศ. ๒๕๐๘ ด้วยการพัฒนาการเกษตรเชิงเดี่ยวได้ขยายผลอย่างรวดเร็ว

การเปลี่ยนแปลงชัดเจนขึ้น เริ่มมีการกู้ยืมเงิน เพื่อใช้ในการขยายพื้นที่การผลิต ส่วนทางด้านสังคม เริ่มมีไฟฟ้าเข้ามาในชุมชน มีสิ่งอำนวยความสะดวกมากขึ้น ทำให้จากเดิมที่ชุมชนเคยพึ่งตนเอง ตามวิถีความเป็นอยู่แบบเรียบง่าย กลายเป็นสังคมกู้ยืมเพื่อนำมาใช้ในการลงทุน ส่งผลทำให้คนเป็นหนี้เพิ่มมากขึ้น

พ.ศ. ๒๕๒๕-๒๕๓๕

ยุคการย้ายถิ่นฐานและกระแสทุนนิยม

ชุมชนเริ่มมีการใช้สารเคมีทางการเกษตร ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศ การอยู่การกินเริ่มพึ่งพาภายนอกมากขึ้น สภาพสังคมเป็นแบบต่างคนต่างอยู่ มีการอพยพย้ายถิ่นอย่างต่อเนื่อง มีทั้งชั่วคราวและถาวร ในปี พ.ศ. ๒๕๓๐-๒๕๓๕ เริ่มใช้เครื่องมือทุ่นแรง เครื่องจักรกลในการเกษตร ทำให้ชาวบ้านละทิ้งภูมิปัญญาพื้นบ้านเดิม ทำให้วิถีชีวิตเปลี่ยนไป ไม่มีการพึ่งพาอาศัยกัน การว่าจ้างแรงงานที่ทำให้เกิดรายได้หมุนเวียนของคนในชุมชน ถูกเปลี่ยนไปเป็นรับจ้างจากพ่อค้ายาทุนจากต่างถิ่น ยิ่งทำให้ต้นทุนในการผลิตสูงขึ้น คนเป็นหนี้เพิ่มมากขึ้น ผลผลิตถูกพ่อค้าคนกลางเอารัดเอาเปรียบ ผลจากการใช้เครื่องจักรและต้องเร่งรีบทำให้กระทบต่อรายได้ที่ลดลง

พ.ศ. ๒๕๓๖-๒๕๕๑

ยุคฟื้นฟูมุ่งสู่การพัฒนา

ในช่วงต้น หน่วยงานภาครัฐเข้ามาช่วยเหลือชาวบ้านในการจัดตั้งรวมกลุ่มองค์กรด้านการประกอบอาชีพ เสริมรายได้ ชาวบ้านเกิดการพึ่งพาตนเอง โดยได้รับการสนับสนุนจาก สำนักงานเกษตรอำเภอ สำนักงานพัฒนาชุมชน แต่การดำเนินงานยังขาดการติดตามและขาดความต่อเนื่อง จนกระทั่งในปี พ.ศ. ๒๕๔๔ ได้มีการจัดตั้งกลุ่มกองทุนเพื่อการส่งเสริมการยังชีพนอกเหนือจากการเกษตร และนำไปลงทุนประกอบกิจการขนาดเล็ก มีการกู้เงินจากกองทุนหมู่บ้าน เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ชาวบ้านมีเงินหมุนเวียนใช้กันภายในชุมชน

หลังจากการขยายตัวของเศรษฐกิจ ในปี พ.ศ. ๒๕๔๘ ชาวบ้านเกิดภาวะหนี้สินสะสม หน่วยงานของรัฐและเอกชนในเข้ามาช่วยพัฒนา

อย่างเป็นระบบด้วยเริ่มการจัดตั้งโรงเรียนชาวนา มีการส่งเสริมการทำบัญชีครัวเรือนให้กับเกษตรกร ส่งผลทำให้ชุมชนเริ่มตระหนักและลุกขึ้นมาจัดการตนเอง โดยให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ อบรม ฝึกงาน มีการรวมกลุ่มผู้นำและหาแนวทางมาปฏิบัติให้เป็นแบบอย่างให้เป็นรูปธรรม โดยได้รับการช่วยเหลือด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ ทุน ทำให้วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในชุมชนดีขึ้น

■ กุณตำบล

ตำบลพิมานเป็นพื้นที่ที่มีทุนเดิมในหลายๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นความอุดมสมบูรณ์ ทั้งทางค่านสิ่งแวดล้อม น้ำ ป่า ดิน ลักษณะทางภูมิโนเขตที่ดี รวมทั้งเป็นแหล่งอาหารที่สมบูรณ์ทั้งในด้านการอยู่อาศัย และการเกษตร ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่ได้รับ การสืบสาน ช่วยหล่อหลอมจิตใจของคนให้เป็น หนึ่งเดียว มีความสามัคคีของคนในชุมชนเป็นหลัก ถือเป็นหัวใจในการพัฒนา ด้วยระบบความสัมพันธ์ทาง เครือญาติที่เข้มแข็ง รวมทั้งทุนบุคคล ซึ่งเป็นบุคลากร ที่มีความรู้ร่วมถ่ายทอดการปฏิบัติที่เป็นแบบอย่าง กลายเป็นคนต้นแบบในการพึ่งพาตนเองอยู่ในชุมชน ด้วยการยอมรับและเชื่อมั่นในวิถีแบบพอเพียง

แต่เมื่อมีการขยายตัวของระบบเศรษฐกิจและสังคม ทั้งความเจริญค่านวัตถุและทุนนิยม ที่เข้ามาเปลี่ยนแปลง พฤติกรรม และปรับเปลี่ยนวิถีชุมชน สังคม ทำให้ผู้คนเปลี่ยนแปลงแนวคิด ความพออยู่พอกิน ความพอประมาณในวิถีดั้งเดิมที่เคยมีก็เปลี่ยนไป จนกระทั่งการเข้ามาให้ความช่วยเหลือของหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและ เอกชน โดยใช้แนวคิดของการใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยยึดหลัก ของทุนเดิมที่มีมาเป็นหลักเชื่อมโยงสร้างความรู้และขยายผลจาก สิ่งที่มีอยู่ ทำให้เกิดแนวคิดในการพึ่งพาตนเอง เกิดการรวมตัว และทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน อีกทั้ง ได้รับความร่วมมือจากหน่วยงาน ซึ่งเป็นภาคีในการทำงานและกลุ่มคนในพื้นที่ มีความเข้าใจหลักของ ความพอเพียงอย่างถ่องแท้ เป็นกำลังสำคัญในการกระตุ้นการพัฒนา ประกอบเป็นกลุ่มกิจกรรมต่างๆ ช่วยผลักดันและสนับสนุน มุ่งสู่การ เรียนรู้ในการดำรงชีวิต ด้านการเกษตรและอาชีพ ทำให้ชุมชนเริ่มมี ความเข้มแข็งและพร้อมที่จะไปสู่การพึ่งตนเองอย่างยั่งยืนต่อไป 💧

ก้าวเดิน ด้วยความพอเพียง

การก้าวเข้าสู่โครงการรักษป่า สร้างคน ๘๔ ตำบล วิถีพอเพียง ของตำบลพิมานนั้น เริ่มต้นเมื่อปี ๒๕๕๑ ในระยะที่ ๒ โดยการแนะนำของ จุมพล ช่างอินทร์ นักวิชาการป่าไม้ ซึ่งเป็นเครือข่ายโครงการลูกโลกสีเขียวได้เข้ามาให้ข้อมูลและแนะแนวทางการทำงานกับ อีระพล กลางประพันธ์ ปลัด อบต.พิมาน โดยแนวทางการพัฒนาของพื้นที่พิมานนั้นมีความสอดคล้องกับแนวทางการทำงานของโครงการฯ การทำงานจึงเริ่มต้นจากการประชาสัมพันธ์ มีการพบ ชักชวน ผู้นำชุมชนในแต่ละหมู่บ้าน เพื่อเข้าร่วมเวทีชี้แจงทำความเข้าใจ เป้าหมาย วัตถุประสงค์ กระบวนการขั้นตอนการดำเนินงาน พร้อมจัดรับสมัครเจ้าหน้าที่ประจำตำบล และมีการทำข้อมูลเศรษฐกิจ และพลังงาน (ECEN) กับครัวเรือนพอเพียงอาสา เพื่อนำไปวิเคราะห์ ข้อมูลครัวเรือน ข้อมูลพลังงาน อีกทั้งยังมีการเก็บข้อมูล พื้นฐานชุมชน ทั้งทางด้านสิ่งแวดล้อม สังคม วัฒนธรรม และกิจกรรมต่างๆ ที่นำไปสู่การพึ่งตนเองซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการวางแผน ตำบลวิถีพอเพียงในช่วงถัดไป 💧

คณะกรรมการโครงการฯ ตำบลพินนา

ในการขับเคลื่อนแผนงาน คณะกรรมการโครงการ มีฐานะบทบาทเป็นแกนหลักในการคิดและขับเคลื่อนแผนงานและกิจกรรมให้บรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่วางไว้ รวมถึงการประสานงาน หาแนวทางแก้ไขปัญหาต่างๆ และสรุปบทเรียนที่เกิดขึ้นจากดำเนินงาน เพื่อนำไปพัฒนาการดำเนินงาน จะประกอบด้วยตัวแทนจากทุกหมู่บ้านที่เข้าร่วม โดยมีองค์ประกอบ ๓ ส่วนหลักๆ ส่วนที่ ๑ คือ แกนนำ

ที่เป็นปราชญ์และตัวแทนครัวเรือนพอเพียงอาสา จะเป็นผู้ที่มีความตั้งใจ หุ่นทะเสียดละ และมีจิตอาสาทำงานเพื่อชุมชนจนได้รับคัดเลือก ส่วนที่ ๒ คือ ภาคส่วนของผู้นำท้องถิ่น ท้องที่ที่เข้ามาเป็นคณะกรรมการด้วยเหตุสำคัญ คือ ต้องการพัฒนาวินัยชีวิต ความเป็นอยู่ของคนในชุมชนให้ดีขึ้น ซึ่งเชื่อมั่นในแนวทางของโครงการ ที่ทำให้ชุมชนมีความเป็นอยู่ที่ดี ส่วนที่ ๓ ส่วนของที่ปรึกษาภาคีหลายส่วน ตั้งแต่พระคุณเจ้าที่ให้ข้อคิดคติ และให้สติในการทำงาน

ทีมงานภาคสนาม ปตท.

กลไกหลักอีกกลไกหนึ่งในการขับเคลื่อนงานโครงการฯ ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ก็คือ ทีมงานภาคสนาม ปตท. ซึ่งจะเข้ามาช่วยสนับสนุนกระบวนการทำงานของคณะกรรมการโครงการฯ ประกอบไปด้วย ๓ ส่วนสำคัญคือ

เจ้าหน้าที่ประจำตำบล ในการคัดเลือกเจ้าหน้าที่โครงการฯ เพื่อเป็นตัวแทนในการเชื่อมประสานและสร้างความเข้าใจในการขับเคลื่อนงานภายใต้แผนตำบลวิถีพอเพียงของตำบลพิมานได้คัดเลือกเจ้าหน้าที่ประจำตำบล ซึ่งเป็นคนในพื้นที่ลูกหลานบ้านพิมานและมีแนวคิดต้องการกลับมาพัฒนาบ้านเกิดเป็นผู้นำด้วยความมุ่งมั่น ตั้งใจ มีวิธีที่อ่อนน้อม ถ่อมตน เคารพผู้อาวุโส เข้าหาทั้งแกนนำและผู้นำชุมชนทั้งท้องที่และท้องถิ่น

รู้จักเชื่อมประสาน สามารถทำงานร่วมกับคณะทำงานระดับตำบล และภาคีเครือข่าย โดยมีบทบาทเป็นผู้ประสานเรื่องแนวนโยบาย และระเบียบปฏิบัติ กับเจ้าหน้าที่ประจำภาค ผู้เป็นตัวแทนของโครงการระดับภาคในการเรียนรู้ร่วมกันเพื่อสร้างความเข้าใจ และความสัมพันธ์กับชุมชนให้เข้าใจบริบท ทูทางสังคม ทรัพยากร รวมถึงแนวคิดเพื่อการพัฒนาโดยวางแผนให้สอดคล้องเหมาะสม

เจ้าหน้าที่ประจำภาค มีบทบาทของการสนับสนุนทั้งรูปแบบ เนื้อหากระบวนการทำงานตำบลวิถีพอเพียง และการบริหารจัดการ โดยเข้ามาเป็นผู้สนับสนุนการทำงาน เสริมสร้างกระบวนการมีส่วนร่วม และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในชุมชน และเป็นที่ปรึกษาให้แก่เจ้าหน้าที่ประจำตำบล ตลอดจนการติดตามและวิเคราะห์ผลการดำเนินงานโครงการฯ ในพื้นที่

ที่ปรึกษาภาค มีบทบาทในการบริหารงานระดับภาค กำกับการดำเนินงานให้เป็นไปตามกรอบและกฎเกณฑ์ของโครงการฯ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนตำบลฯ ให้คำแนะนำด้านต่างๆ เช่น แนวทางการแก้ไขปัญหาในพื้นที่ และการขับเคลื่อนงานจัดทำและประเมินความเป็นไปได้ของแผนตำบลวิถีพอเพียงร่วมกับ ๒๒ ตำบลในภาคอีสาน ขณะเดียวกันก็มีบทบาทในการเป็นตัวแทนภาคในการสื่อสารกับฝ่ายบริหารโครงการฯ ในส่วนนี้มีเลขานุการคอยช่วยงานด้านธุรการและจัดเตรียมการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องการประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่ภาคอีสานกับส่วนกลาง

การขับเคลื่อนงานที่ผ่านมาของตำบลพิมานมีการปรับเปลี่ยน
จำนวนคณะกรรมการโครงการฯ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน
ขับเคลื่อนโครงการฯ โดยใช้วิธีการทำความเข้าใจกันก่อน และไปศึกษา
ผลงานของผู้คนที่ทำสำเร็จ แล้วนำมาเป็นแนวทางในการดำเนินงาน
และวางแผนการทำงานของตน โดยในปี พ.ศ.๒๕๕๓ มีการเพิ่มผู้ใหญ่บ้าน
ทุกหมู่บ้านและครูให้เป็นพี่พี่ปรึกษาโครงการฯ ต่อมาในปี พ.ศ.๒๕๕๔ มีการปรับ
เพิ่มคณะกรรมการโครงการฯ ที่มาจากครัวเรือนพอเพียงอาสาขึ้นมาเป็น
กรรมการร่วมกับกรรมการโครงการฯ ชุดเดิมของแต่ละหมู่บ้าน รวมทั้งมีภาคี
เครือข่ายเข้ามาร่วมขับเคลื่อนงานโครงการฯ ในฐานะที่ปรึกษาโครงการฯ 💧

■ รูปธรรมความสำเร็จในพื้นที่ ครัวเรือนพอเพียงอาสา

สิ่งหนึ่งที่ถือว่า เป็นส่วนสำคัญในการปรับเปลี่ยนวิถีชุมชนของตำบลพินาให้เป็นวิถีตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง คือ แผนงานพัฒนาครัวเรือนพอเพียงอาสา ด้วยวิถีชีวิตของคนในตำบลพินามีความเป็นอยู่อย่างเรียบง่ายพึ่งพาอาศัยกันในระบบเครือญาติ มีความสุขตามอัตภาพ ส่วนใหญ่มีอาชีพหลักคือ เกษตรกรรมและเลี้ยงสัตว์ เพื่อบริโภคในครัวเรือนเมื่อมีหน่วยงานที่เข้ามาส่งเสริมในเรื่องของทักษะอาชีพ ส่วนใหญ่ได้เข้ามาสนับสนุนเป็นเงินทุนเพื่อทำกิจกรรม แต่ชุมชนขาดการเตรียมความพร้อมเคยชินกับการรอคอยความช่วยเหลือ อีกทั้งการทำกิจกรรมขาดการติดตามอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ชุมชนมีภาระหนี้สินที่เกิดจากการกู้ยืมทั้งการลงทุนด้านการเกษตร และการลงทุนเพื่อนำมาสร้างอาชีพ รวมทั้งมีค่าใช้จ่ายที่ฟุ่มเฟือยโดยไม่มีการวางแผน

ในการเข้ามาของโครงการฯ จึงร่วมกันกำหนดแผนงานพัฒนาครัวเรือนพอเพียงอาสาขึ้น โดยมุ่งเน้นกระบวนการเรียนรู้อันนำไปสู่การพึ่งพาตัวเอง ซึ่งมีหลายครัวเรือนให้ความสนใจ โดยเริ่มจากเวทีชี้แจง และรับสมัครผู้เข้าร่วมโครงการฯ มีเครื่องมือที่ใช้สนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้ของครัวเรือนพอเพียงอาสาที่สำคัญ คือ บัญชีรายรับ-รายจ่ายครัวเรือน ทำให้เกิดการวิเคราะห์ตนเอง รู้ตัวรู้ตน และยังมีกระบวนการติดตามอย่างต่อเนื่องโดยเจ้าหน้าที่ประจำตำบลร่วมกับคณะกรรมการโครงการฯ ในกระบวนการเรียนรู้จะมีวิทยากรที่เป็นปราชญ์อยู่ในชุมชนคอยให้ความรู้ถ่ายทอดประสบการณ์

ให้เห็นคุณค่าความสำคัญและสนับสนุนให้ทุกคนมีการจดบันทึกบัญชีรายรับ-รายจ่ายครัวเรือนอย่างต่อเนื่อง หลังจากนั้นก็จะเป็นการออกติดตามครัวเรือนพอเพียงอาสา รวมถึงการพาไปเรียนรู้ดูงานทั้งในและนอกพื้นที่ เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์แนวคิดและสถานเครือข่ายของคนที่มีการดำเนินชีวิตแบบพอเพียง

ผลจากกระบวนการเรียนรู้ ทำให้ครัวเรือนพอเพียงอาสาได้รู้จักตนเอง เกิดการปรับเปลี่ยนแนวคิดประสบการณ์สู่การพึ่งพาตนเอง ลดอบายมุขสิ่งฟุ่มเฟือย มีการปลูกอยู่ปลูกกิน เลี้ยงสัตว์เพื่อบริโภค รวมทั้งรู้จักวางแผนชีวิตของตนเอง ครอบครัว กลายเป็นแบบอย่างของคนในชุมชน และเกิดเป็นกลุ่มการผลิตผลิตภัณฑ์เพื่อลดรายจ่าย ขยายผลไปสู่กิจกรรมการพึ่งตนเองรูปแบบอื่น เช่น การเลี้ยงปลา-กบ การทำปุ๋ยหมัก น้ำหมักชีวภาพ การทำของใช้ในครัวเรือน การทำพลังงานชุมชน ด้วยการช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน

- สอนจัดทำบัญชีครัวเรือน
- แลกเปลี่ยน เรียนรู้ ศึกษาจากกลุ่มผู้ประสบความสำเร็จ

ประชาชนชุมชน และผู้รู้ร่วมสนับสนุน และส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้พึ่งพาตนเอง

- เกิดแนวคิดพึ่งพาตนเอง
- ลดอบายมุข สิ่งฟุ่มเฟือยในชีวิตประจำวัน
- ร่วมทำกิจกรรมเพื่อลดรายจ่าย มีการช่วยเหลือเกื้อกูล
- ปลูกอยู่ปลูกกินพืชผักสวนครัว
- เลี้ยงสัตว์เพื่อบริโภค เช่น ปลา-กบ
- เกิดแนวคิดวางแผนชีวิตและครอบครัว

ครัวเรือนพอเพียงอาสา

คัดเลือกอาสาสมัครครัวเรือนพอเพียงอาสา

เข้าร่วมโครงการฯ

มีหนังสือจากการก๊อปปี้ ในการลงทุนเพื่อใช้ในด้านเกษตร และการลงทุนอุปกรณ์ในการฟักอาชีพ

- ลดภาระหนี้สิน
- เป็นคนต้นแบบให้กับชุมชน

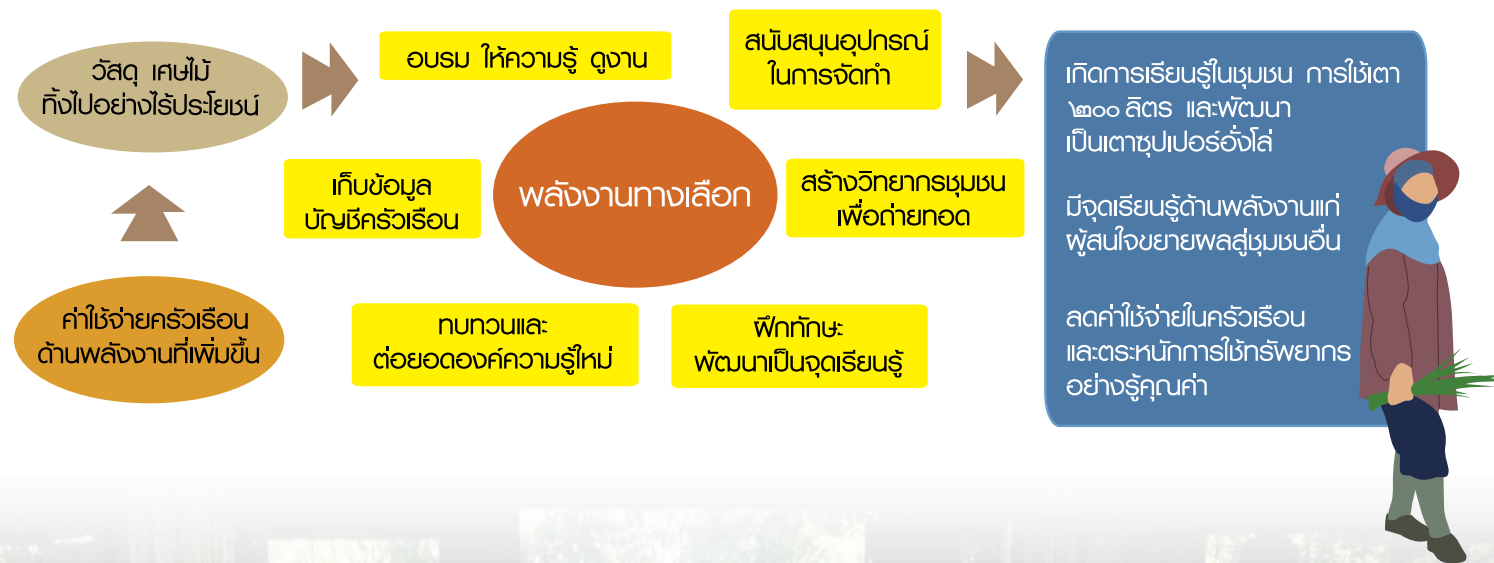
การจัดการทรัพยากรป่าภูพานน้อย

จากผืนป่าที่ครั้งหนึ่งเคยเป็นที่ตั้งค่ายของทหาร ฐานปฏิบัติการกองกำลังผสมในการต่อสู้กับ ผกค.ของกองทัพภาคที่ ๒ เมื่อปี พ.ศ.๒๕๑๖ และหลังจากการถอนกำลังจังหวัดได้มอบให้ อบต.พิมานเป็นผู้บริหารจัดการ โดยได้พัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เชิงอนุรักษ์ แต่เมื่อมีเข้าร่วมกับโครงการฯ ป่าภูพานน้อยจึงเพิ่มบทบาทและความสำคัญ ค่ายกลายเป็นตัวเชื่อมโยงกิจกรรมต่างๆ ของเยาวชน โดยสร้างให้เป็นแหล่งเรียนรู้ของเยาวชนในพื้นที่ ส่งเสริมกิจกรรมค่ายเยาวชน กิจกรรมด้านการอนุรักษ์ ดิน น้ำ ป่าขึ้น การเรียนรู้จากธรรมชาติและเรียนรู้ประวัติศาสตร์ของภูพาน การปลูกเพิ่มพันธุ์ไม้ให้กับป่า ซึ่งผลจากการเรียนรู้ของเยาวชน สามารถต่อยอดขยายผลนำไปสู่แนวคิดในการดูแล อนุรักษ์ หวงแหน ผืนป่าของชุมชนในวงกว้างต่อไป

พลังงานทางเลือก

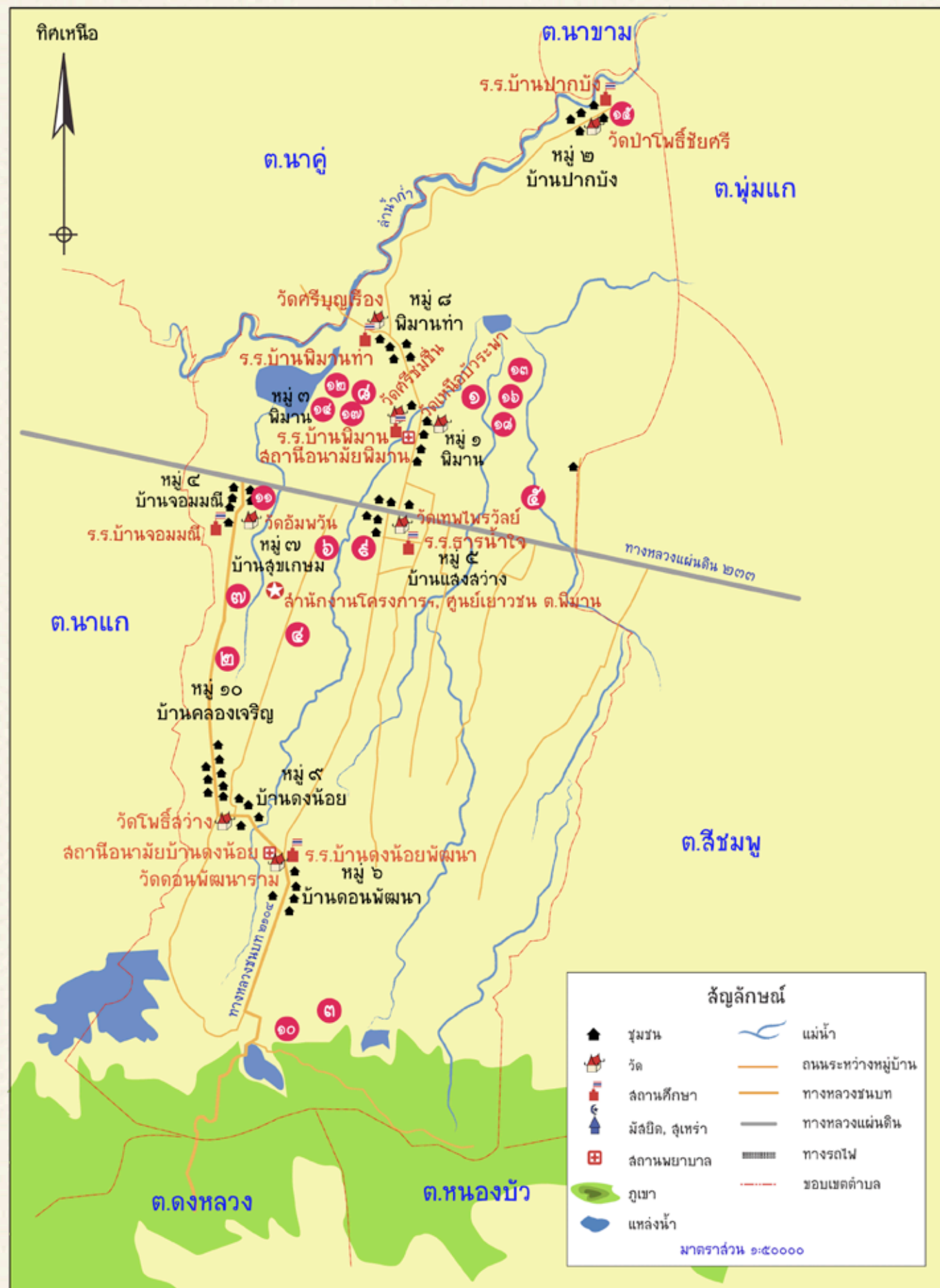

จากข้อมูลบัญชีครัวเรือนพอเพียงอาสาพบว่า คนในชุมชน ต.พิมาน มีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นจากการใช้แก๊สหุงต้มซึ่งในการใช้พลังงานเชื้อเพลิงนั้น ชุมชนสามารถประยุกต์โดยนำวัสดุเหลือใช้ขึ้นมาทดแทนได้ โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายจากวัสดุเหลือใช้ในชุมชน ดังนั้นในการพัฒนาด้านพลังงาน โครงการฯ จึงได้เข้ามาส่งเสริมสนับสนุนการเรียนรู้กับกลุ่มครัวเรือนพอเพียงอาสา นำชุมชนไปศึกษาดูงานที่จังหวัดมหาสารคาม และที่บ้านสะพานหิน ตำบลนาบอน อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ อีกทั้งสนับสนุนอุปกรณ์เป็นถัง ๒๐๐ ลิตร ให้ครัวเรือนพอเพียงอาสาได้นำไปทำการเผาถ่านและขยายผลสู่คนอื่น ๆ พร้อมกับพัฒนาเป็นจุดเรียนรู้ และการใช้ประโยชน์จากน้ำส้มควันไม้ ซึ่งหลังจากเรียนรู้จนเข้าใจแล้วก็ได้มีการขยายผลนำไปประยุกต์ใช้โดยเลือกใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในชุมชน เช่น กิ่งไม้เศษไม้ ึงการตัดต้นไม้ขนาดใหญ่เพื่อนำมาเผาถ่าน ต่อมาได้พัฒนาต่อยอดในการผลิตเตาซูเปอร์อั้งโล่เพื่อใช้ในครัวเรือน เนื่องจากดินในพื้นที่ตำบลพิมานเป็นดินเหนียวเหมาะสมที่จะใช้ผลิตเตาซูเปอร์อั้งโล่ คณะกรรมการจึงได้ไปศึกษาเรียนรู้รูปแบบวิธีการต่างๆ

และจัดอบรมการปั้นเตาให้กับครัวเรือนพอเพียงอาสา มีการเชิญวิทยากรมาอบรมให้ความรู้ พร้อมแลกเปลี่ยนประสบการณ์การปั้นเตาซูเปอร์อั้งโล่ เพื่อออกแบบให้ใช้งานได้ทั้งการใช้ฟืนและใช้ถ่าน จนกระทั่งได้คิดค้นและออกแบบเป็นการผลิตแกนเตาของคนในพื้นที่เอง จากวัสดุอุปกรณ์ในท้องถิ่น ซึ่งผลลัพธ์ที่ได้จากโครงการนี้คือ การลดค่าใช้จ่ายในการซื้อเตาจากข้างนอก เกิดองค์ความรู้ชุมชนในการประยุกต์และผลิตออกแบบแกนเตา เพื่อใช้เองในชุมชนและขยายผลให้ครัวเรือนพอเพียงอาสาคนอื่นๆ และมีการขยายผลการเรียนรู้เรื่องแก๊สชีวภาพจากถัง ๒๐๐ ลิตร มาเป็นแก๊สชีวภาพโองแดง เพื่อใช้ในครัวเรือนและขยายผลเป็นจุดเรียนรู้ให้ผู้สนใจทั้งครัวเรือนพอเพียงอาสา และหน่วยงานภาคีในพื้นที่

■ แผนที่ความรู้

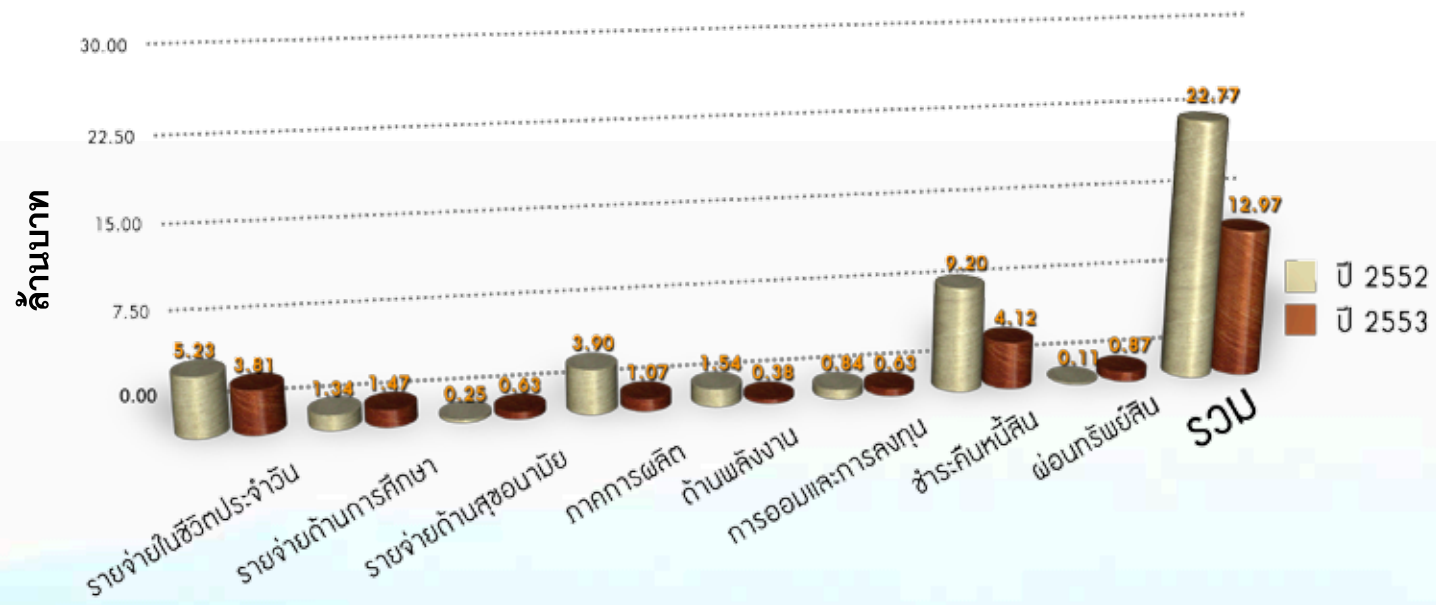
รายชื่อแหล่งเรียนรู้ตำบลพินาม

- ๑ การดำเนินชีวิตตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง นายประยูร พลอยประสงค์
- ๒ การดำเนินชีวิตตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง นายเพลินจิต วงศ์ดวงผา
- ๓ การดำเนินชีวิตตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง นางบุญกว้าง ไกลุน
- ๔ การดำเนินชีวิตตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง นายบุญเพ็ง วงศ์ตาทำ
- ๕ การดำเนินชีวิตตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง นายพนมวัน วงศ์ถวายกรม
- ๖ การดำเนินชีวิตตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง นางลินดา ไชยตันเทือก (การทำนาประณีต)
- ๗ การดำเนินชีวิตตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง นางสุมิตรา พ่อไชยราช
- ๘ จุดเรียนรู้กองทุนน้ำยาอเนกประสงค์ โครงการฯ
- ๙ จุดเรียนรู้กองทุนพัฒนาอาชีพ คราวเรือนอาลา “กองทุนหมู”
- ๑๐ จุดเรียนรู้การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์โดยสภาเยาวชน
- ๑๑ จุดเรียนรู้งานศพปลอดเหล้า
- ๑๒ จุดเรียนรู้ปั้นเตาขุบเปอร์อั้งโล่ หมู่ ๓ / จุดเรียนรู้การเผาถ่านจากถัง ๒๐๐ ลิตร
- ๑๓ จุดเรียนรู้พลังงานชุมชน “แก๊สชีวภาพ”
- ๑๔ จุดเรียนรู้โรงปุ๋ยชุมชน หมู่ ๓
- ๑๕ จุดเรียนรู้สมุนไพรพื้นบ้าน หมู่ ๒
- ๑๖ จุดเรียนรู้สุขภาพวิถีไทย
- ๑๗ ศูนย์เรียนรู้ชุมชนเศรษฐกิจพอเพียงเฉลิมพระเกียรติ ๘๔ พรรษาฯ
- ๑๘ ศูนย์เรียนรู้หมู่บ้านต้นแบบเศรษฐกิจพอเพียง บ้านนิมาน หมู่ ๑

■ ลดรายจ่าย = เพิ่มรายได้

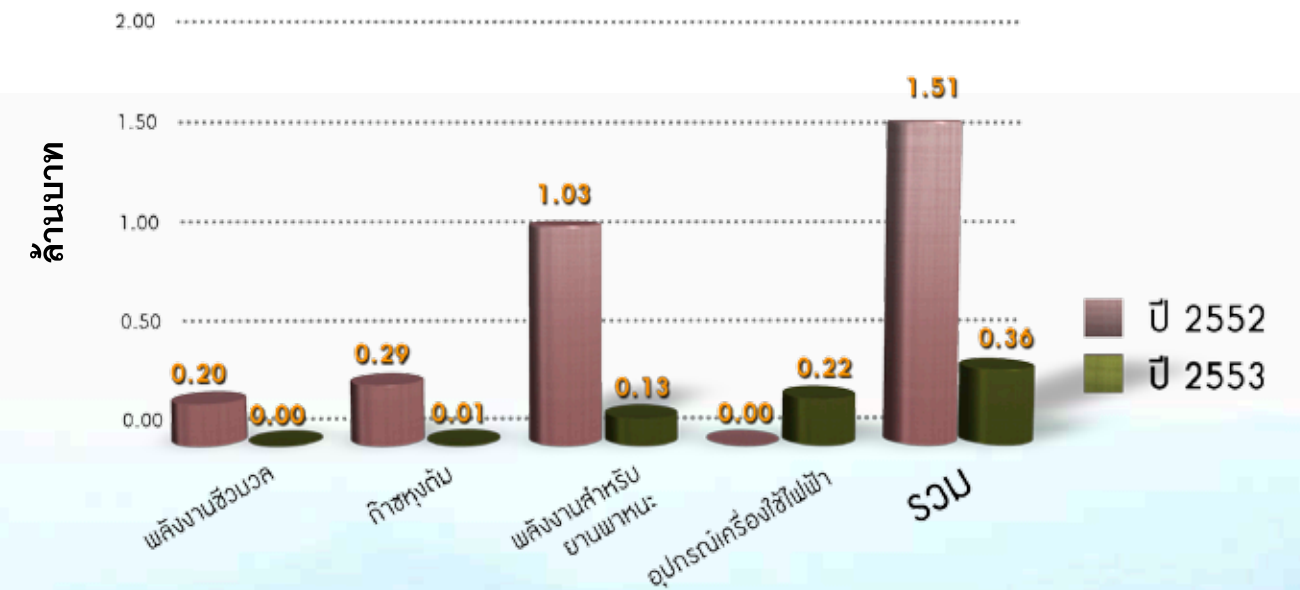
จากการเก็บรวบรวมข้อมูลเศรษฐกิจและพลังงาน ในภาพรวมของตำบลระหว่างปี ๒๕๕๒-๒๕๕๓ พบว่า รายจ่ายรวมในปี ๒๕๕๓ ลดลง ๘.๘ ล้านบาท คิดเป็น ๔๓% ของรายจ่ายรวมปี ๒๕๕๒ มาจากการลดรายจ่ายในชีวิตประจำวันค่าขนส่งอนามัย ภาคการผลิต และการชำระหนี้สิน ดังแผนภูมิ ๑

แผนภูมิ ๑ เปรียบเทียบข้อมูลรายจ่ายรวมระหว่างปี ๒๕๕๒-๒๕๕๓

รายจ่ายพลังงานรวมในปี ๒๕๕๓ ลดลง ๑.๑๕ ล้านบาท คิดเป็น ๗๖% ของรายจ่ายรวมปี ๒๕๕๒ รายจ่ายที่ลดลงมากที่สุด มาจากการลดรายจ่ายด้านพลังงานสำหรับยานพาหนะ การใช้แก๊สหุงต้ม และพลังงานชีวมวล ดังแผนภูมิ ๒

แผนภูมิ ๒ เปรียบเทียบข้อมูลรายจ่ายพลังงานระหว่างปี ๒๕๕๒-๒๕๕๓

ปริมาณการปล่อยคาร์บอนไดออกไซด์ที่ลดลง
จากการทำกิจกรรมตลอดระยะเวลาที่เข้าร่วมโครงการฯ

คำนวณปริมาณลดการปล่อยคาร์บอนไดออกไซด์ลงได้ ๕๐๐,๒๘๖ กิโลกรัม จากกิจกรรมการทำปุ๋ยอินทรีย์ การปลูกต้นไม้ พลังงานทดแทนที่ใช้แทนแก๊สหุงต้ม กิจกรรมรณรงค์การประหยัดพลังงาน และการตั้งจุดรับซื้อพืชผลทางการเกษตร

หน่วย : กิโลกรัม CO₂

กิจกรรม	ปริมาณ CO ₂ ที่ลดการปล่อยลง
ปลูกต้นไม้	207,729
การทำปุ๋ยอินทรีย์	288,079
จุดรับซื้อพืชผลทางการเกษตร	41
พลังงานทดแทนที่ใช้แทนแก๊สหุงต้ม	2,456
กิจกรรมรณรงค์การประหยัดพลังงาน	1,981
รวม	500,286

หมายเหตุ : เก็บข้อมูลจากกลุ่มครัวเรือนพอเพียงอาสาที่เข้าร่วมโครงการฯ

ภาคผนวก

รายชื่อคนต้นแบบ

๑. นางลินดา ไชยคันเทือก	: การทำบัญชีครัวเรือนและการทำเกษตรอินทรีย์ผสมผสาน
๒. นางประยูร พลอยประสงค์	: การทำบัญชีครัวเรือนและการทำเกษตรอินทรีย์ผสมผสาน
๓. นางบุญกว้าง ไกลุน	: การทำบัญชีครัวเรือนเพื่อวางแผนครอบครัว
๔. นายบุญเพ็ง วงค์ตาทำ	: การทำเกษตรอินทรีย์ผสมผสาน
๕. นายธีระพล กลางประพันธ์	: ผู้นำชุมชนและข้าราชการนักพัฒนาด้านเยาวชนและสิ่งแวดล้อม
๖. นายธงไชย วงค์อุคคิ	: ผู้นำชุมชนนักพัฒนาด้านการขับเคลื่อนนโยบาย เช่น งานศพปลอดเหล้า
๗. นายนิกร พ่อเพี้ยโคตร	: ผู้นำชุมชนนักพัฒนาด้านการขับเคลื่อนนโยบาย เช่น งานศพปลอดเหล้า
๘. นายกมล วงค์อุคคิ	: ผู้รู้ด้านพลังงานชีวภาพ เรื่อง บ่อหมักแก๊สชีวภาพ และดำเนินวิถีชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๙. พระอาจารย์สุวิมล พัฒนคุณ	: พระนักเทศก์และนักพัฒนา ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๑๐. นายศรีจันทร์ วงค์หนายโกฏ	: การใช้สมุนไพรในบ้าน และผู้นำชุมชน
๑๑. นางเพลินจิตร วงค์ควงผา	: การทำบัญชีครัวเรือนและการทำเกษตรอินทรีย์ผสมผสาน
๑๒. นางสุมิตรา พ่อไชยราช	: การทำเกษตรผสมผสานและพลังงานทดแทน
๑๓. นางถนุ ทองไทย	: การทำบัญชีครัวเรือนและการปลูกอยู่ปลูกกิน
๑๔. นางรรจนา ปานเชียงวงศ์	: การใช้สมุนไพร และการดำเนินวิถีชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๑๕. นายไพฑูรย์ คาริชัย	: ผู้นำชุมชนนักพัฒนาด้านการขับเคลื่อนนโยบาย เช่น งานศพปลอดเหล้า
๑๖. นายพนมวัน วงค์กวนกรม	: ผู้นำชุมชนนักพัฒนาและการดำเนินวิถีชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๑๗. นายอดิเรก วงค์แสงน้อย	: ผู้นำชุมชนนักพัฒนาด้านการขับเคลื่อนนโยบาย เช่น งานศพปลอดเหล้า
๑๘. นายเทือง วงค์แสงน้อย	: การดำเนินวิถีชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๑๙. นางเวียงชัย บุศคี	: การดำเนินวิถีชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๒๐. นายดาวเรือง ออคโฮสงค์	: ผู้นำชุมชนนักพัฒนาและการดำเนินวิถีชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๒๑. นายคำรงค์ พ่อคำจันทร์	: การเผาถ่านเก็บน้ำส้มควันไม้ และการดำเนินวิถีชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๒๒. นายนุ่ม แสนสุภา	: การทำปุ๋ยชีวภาพ และการดำเนินวิถีชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๒๓. นายพีระพงษ์ เหง้าบุตร	: การดำเนินวิถีชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๒๔. นางบุญเกิด วงค์อุคคะ	: การเลี้ยงจิ้งหรีดและการดำเนินวิถีชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๒๕. นายแยม ไชยคันเทือก	: การดำเนินวิถีชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๒๖. นายเวียงชัย บุศคี	: การดำเนินวิถีชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๒๗. นายสวาท วงค์วิงค์	: ผู้นำชุมชนนักพัฒนาด้านการขับเคลื่อนนโยบาย เช่น งานศพปลอดเหล้า
๒๘. นางอรพิน หลาบโพธิ์	: การทำน้ำยาอเนกประสงค์ และดำเนินวิถีชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๒๙. นางสาวเบญจมาศ วงค์หนายโกฏ	: การใช้สมุนไพรพื้นบ้าน กับการดำเนินวิถีชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๓๐. นางนงคัลลักษณ์ ไกลุน	: การทำบัญชีครัวเรือนและการทำเกษตรผสมผสาน
๓๑. นายวิลิศ วงค์แสงน้อย	: ผู้นำชุมชนและการใช้ชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๓๒. นางใบศรี ชาเรืองเดช	: การดำเนินวิถีชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๓๓. นางเวียงชัย ชาเรืองเดช	: การดำเนินวิถีชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๓๔. นายดาวเรือง ศรีบุญเรือง	: การดำเนินวิถีชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๓๕. นายวัฒนา วงค์หนายโกฏ	: การดำเนินวิถีชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๓๖. นายอุทัย วงค์ขาวหม	: การดำเนินวิถีชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

รายชื่อครัวเรือนพอเพียงอาสา

๑. นางประยูร พลอยประสงค์	๓๑. นางทรงศณะพร ควงรัตน์	๖๑. นายนิกร พ่อเพี้ยโคตร	๘๑. นางศรีใจ วงค์ฝ้ายแดง	๑๐๘. นายประกิจ อ้นปัญญา	๑๒๕. นายวิไลค วงค์ฝ้ายแดง
๒. นางพรสวรรค์ แสนสุภา	๓๒. นางไวซูรี ศรีชาหลวง	๖๒. นายบุญเพ็ง วงค์คำท่า	๘๒. นางมีศรี ประเสริฐสังข์	๑๐๙. นายอุคร ปาหลา	๑๒๖. นางเลิศ พิมพ์ั่น
๓. นางสาวเบญจมาศ วงค์หนายโกฏ	๓๓. นายธงไชย วงค์อุคคี	๖๓. นายศรีจันทร์ วงค์หนายโกฏ	๘๓. นางบุญกว้าง ไกยลุน	๑๑๐. นางนภา วังทะพันธ์	๑๒๗. นายจันทร์ วงค์ฝ้ายแดง
๔. นางบานเย็น วงค์หลวงอุด	๓๔. นางเค้นชัย เชื้อขาวพิมพ์	๖๔. นายปราศัย วงค์แสนไชย	๘๔. นายวงศ์ ไกยลุน	๑๑๑. นางบุญมา วงค์คาเทพ	๑๒๘. นางดวงดี วงค์ฝ้ายแดง
๕. นางเวียงชัย ชาเรืองเดช	๓๕. นายทน บุศคี	๖๕. นายบุญเนียน วงค์หนายโกฏ	๘๕. นายมนศรี ชาแสน	๑๑๒. นางบุญเกิด วงค์อุคะ	๑๒๙. นางจันทร์เพ็ญ วงค์แก้ว
๖. นางลินทอง วงค์คาพรหม	๓๖. นางร่วม วงค์วิวงศ์	๖๖. นางสุมิตรา พ่อไชยราช	๘๖. นายธรรมรงค์ ไกยลุน	๑๑๓. นายปรินงค์ วงค์แสนไชย	๑๓๐. นางสาวบังอร วงค์ฝ้ายแดง
๗. นางใบศรี ชาเรืองเดช	๓๗. นายเวียงชัย บุศคี	๖๗. นางสมัย วงค์ชาชม	๘๗. นางนงคัลลักษณ์ ไกยลุน	๑๑๔. นายหนุ่ม แสนสุภา	๑๓๑. นายสำรอง ใจเที่ยง
๘. นางไมตรีจิต วงค์หนายโกฏ	๓๘. นางใบศรี พ่อมูล	๖๘. นางนวลเพ็ง สุวรรณโคตร	๘๘. นางขานุกำ วงค์ชาชม	๑๑๕. นางวิจินดา วงค์อุคะ	๑๓๒. นางบท วงค์ชาชม
๙. นางทัศนพร วงค์แสงน้อย	๓๙. นางวัฒนา ไชยต้นเทือก	๖๙. นางเพลินจิต วงค์ควงผา	๘๙. นางระวีวรรณ วงค์สุพะ	๑๑๖. นางเวียงเพชร วงค์ควงผา	๑๓๓. นายควงมา ชาเครือ
๑๐. นางกองมี พิละมาตย์	๔๐. นางประมวล บุศคี	๗๐. นางแสงเคื่อน โช้เมืองชะ	๑๐๐. นายประสาทพร วงค์แสงชัย	๑๑๗. นางสีสุคา วงค์คาโสม	๑๓๔. นายประเสริฐ วงค์ฝ้ายแดง
๑๑. นางมะลิ เคนโสม	๔๑. นายกาไว วงค์คำแพง	๗๑. นางณ ทองไทย	๑๐๑. นายอุทัย วงค์ขวามูม	๑๑๘. นายวิทัย ไตรยราช	๑๓๕. นายกุ่มพันธ์ สีพยอม
๑๒. นางพูนสุข วงค์เทวราช	๔๒. นางเอียง วงค์สุพะ	๗๒. นายพนมวัน วงค์กวานกลม	๑๐๒. นางยุพา พิละมาตย์	๑๑๙. นายพีระพงษ์ เหง้าบุตร	๑๓๖. นางวัลภา ใจเที่ยง
๑๓. นายบุญมี วงค์กวานกรม	๔๓. นางรุ่งนภา โคตรอาสา	๗๓. นางบรรทม คำคนชื่อ	๑๐๓. นางเพ็ญศรี มั่นศักดิ์	๑๒๐. นางคารา สุนิกรณ์	๑๓๗. นางอารี หลายโคตร
๑๔. นางเกษมณี วงค์อุคะ	๔๔. นางแจ่มจันทร์ บุศคี	๗๔. นางสัญญา พ่อเพี้ยโคตร	๑๐๔. นางรจนา ปานเชียงวงษ์	๑๒๑. นางมณิวัลย์ คันสมรส	๑๓๘. นางอรพิน สุญราช
๑๕. นางอัจฉรา ออดโฮสงค์	๔๕. นายสวาท วงค์วิวงศ์	๗๕. นายไพฑูรย์ คาริชัย	๑๐๕. นางคำปุ่น คำลิม	๑๒๒. นางมนจันทร์ วงค์ชาชม	๑๓๙. นายณรงค์ศักดิ์ ธนเอียง
๑๖. นางวิภาลักษณ์ เส้าแก้วคำ	๔๖. นายไกรสร วงค์วังค์	๗๖. นายประสิทธิ์ วงค์คำท่า	๑๐๖. นายวัฒนา วงค์หนายโกฏ	๑๒๓. นางจันทพร วงค์ฝ้ายแดง	๑๔๐. นายสำรอง พลขำนิ
๑๗. นางพัศดา ธนะผาง	๔๗. นางแจ่ม บุศคี	๗๗. นางปราณี วงค์คาพรหม	๑๐๗. นางเกื้อ วงค์จันทร์คี	๑๒๔. นายขันธ์ วงค์ฝ้ายแดง	
๑๘. นางบุคดา พ่อเพี้ยโคตร	๔๘. นายแยม ไชยต้นเทือก	๗๘. นางจันทิรา แสนสุภา			
๑๙. นายสมพูน คันสมรส	๔๙. นายบุญลบ บุศคี	๗๙. นายอดิเรก วงค์แสงน้อย			
๒๐. นางสาว วงค์คำท่า	๕๐. นางสาวท ศรีบุญเรือง	๘๐. นางทองคำ วงค์แสงน้อย			
๒๑. นางอุบลรัตน์ วงค์ศรีลา	๕๑. นางหวานเย็น พรหมอินทร์	๘๑. นางบังอร วงค์เทวราช			
๒๒. นางพิศมัย วงค์แสงน้อย	๕๒. นางลินดา ไชยต้นเทือก	๘๒. นางเพ็ญศรี พรหมวิชัย			
๒๓. นางใบศรี วงค์หลวงอุด	๕๓. นางชฎานิส มิ่งกระ	๘๓. นางลักขณา วงค์เทราช			
๒๔. นางประสบ วงค์อุคคี	๕๔. นางประยูร จิตรเย็น	๘๔. นางบุรืรัมย์ มาศิลปี			
๒๕. นางสุทา โสมคี	๕๕. นายชวน วงค์ควงผา	๘๕. นางวรรณุช เชื้อคาพระ			
๒๖. นางพิศมัย พ่ออามาตย์	๕๖. นางอรพิน หลาบโพธิ์	๘๖. นางสาวาญ วงค์ชาชม			
๒๗. นางสาวสุปราณี วงษ์แก้ว	๕๗. นายประนูน โคตรหลักเพชร	๘๗. นางวิไลวัน วงค์ฝ้ายแดง			
๒๘. นางนิสา คันสมรส	๕๘. นายสวรรค์ วงค์จันทร์คี	๘๘. นางลอน วงค์ฝ้ายแดง			
๒๙. นางชยาไพร โคตรหลักเพชร	๕๙. นายคำรงค์ พ่อคำจันทร์	๘๙. นายวิสิทธิ์ วงค์กระโซ้			
๓๐. นางถวิล วงค์อุคะ	๖๐. นางจันทสิน ประสมทรัพย์	๙๐. นางกอนเพชร ไตรยราช			

ทีมงานภาคสนาม ปตท.

เจ้าหน้าที่ประจำตำบล	นางสาวจิระดา ทองไทย
เจ้าหน้าที่ประจำภาค	นายภาณุพงษ์ วงค์จำปา
ที่ปรึกษาภาค	นายวีระ นิจุไตรรัตน์

บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน)
๕๕๕ ถนนวิภาวดีรังสิต จตุจักร กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐
โทร. ๖๖(๐)-๒๕๓๗-๒๐๐๐
www.pttplc.com